

وضعیت‌شناسی نیازسنجداری در حوزه دین

محمد جواد حسنی^۱

نیازسنجداری هر دانش به نیازها و اولویت‌های موجود و مغفول‌مانده در هر دانش می‌بردازد. به عبارت دیگر، نیازسنجداری پژوهشی «فرایند شناسایی نیازهای پژوهشی بالقوه و تعیین اولویت در بین پژوههای مختلف تحقیقاتی» است. به طور منطقی، نیازسنجداری کاری است که پس از ممیزی یک دانش صورت می‌گیرد. در ممیزی به کارهای انجام‌شده در یک دانش پرداخته می‌شود و با روش‌شنیدن بخش‌های کارشده، نقاط خالی و یا ضعیف آن مشخص می‌گردد. هر دو پژوهه توسعه متخصصان و صاحب‌نظران درون‌دانشی انجام می‌گیرد و کسانی که در دانش مرکز نیستند نمی‌توانند ممیزی و نیازسنجداری آن علم را به ثمر برسانند؛ لذا هر دانشی به ممیز و نیازسنجد اختصاصی و بومی خود نیاز دارد. حوزه علوم اسلامی و انسانی نیز همین‌گونه است. در این نوشتار، تلاش می‌کنیم تا نگاهی به این موضوع داشته باشیم.

الف) نیازسنجداری در حوزه دین

حوزه‌های علمیه به عنوان متولیان اصلی علوم دینی، برای دستیابی به جایگاه مطلوب علمی و همچنین پاسخگویی به نیازهای جدید جوامع اسلامی و مقابله با هجمه‌های بیرونی، ناگزیرند تا با شناسایی نیازهای تازه، خود را روزآمد کنند. از این‌رو موضوع نیازسنجداری از نیمه دوم دهه هشتاد در حوزه علمیه مطرح شد. کارگروهی برای ساماندهی این بحث در بخش پژوهشی حوزه شکل گرفت و پژوهه‌های مختلف نیازسنجداری به مراکز، انجمن‌ها و گروه‌های علمی متخصص و اسپاری شد. البته هنوز هم حوزه با شرایط مطلوب فاصله دارد و شاید مهم‌ترین دلیل آن، تناسب‌نداشتن تحقیقات و حرکت مراکز پژوهش دینی با واقعیت‌های میدانی است. به هر حال تلاش‌ها برای کاستن از این فاصله به اجرای نیازسنجداری دانش‌ها منجر شد که عناوین آنها به شرح زیر است:

^۱. سردبیر نشریه. (m.javadhasani@yahoo.com)

۱. اولویت‌های پژوهشی دانش فقه
۲. اولویت‌های پژوهشی دانش اصول فقه
۳. اولویت‌های پژوهشی اقتصاد اسلامی
۴. اولویت‌های پژوهشی تفسیر و علوم قرآن
۵. اولویت‌های پژوهشی علوم و معارف حدیث
۶. اولویت‌های پژوهشی ادبیات داستانی در حوزه دین
۷. اولویت‌های پژوهشی مناسبات دین و روان‌شناسی
۸. اولویت‌های پژوهشی نظام تعلیم و تربیت حوزه علمیه
۹. اولویت‌های پژوهشی فقه سیاسی

هزاران موضوع، زیرمجموعه عناوین بالا قرار دارند که در قالب کتاب و سامانه «اولویت‌های پژوهشی معاونت پژوهش حوزه‌های علمیه» در اختیار عموم قرار گرفته است. برای نمونه تنها در دانش «علوم و معارف حدیث» نزدیک به ۳۰۰۰ عنوان پژوهشی پیشنهاد شده است. بسیاری از عناوین در حکم سرنخ هستند که دنبال کردن آنها می‌تواند به تولید عناوین بیشتر و جزئی‌تر بینجامد. بر این اساس فعالیت نیازسنجی در حوزه، دریچه‌ای را به دنیایی از موضوعات باز کرده که برای سالیانی موضوعات پژوهشی مراکز علمی، دانشپژوهان و پژوهشگران را تأمین می‌کند.

موضوعات دینی منحصر در حوزه‌های علمیه نبوده و مراکز دانشگاهی نیز رشته‌هایی را متناسب با این موضوعات ایجاد کرده که گاهی اقتضایات پژوهشی مشترکی با حوزه‌های علمیه دارند. از این‌رو نیازسنجی موضوعات دینی می‌تواند به فعالان این مراکز نیز سود رسانده و برای پیشبرد اهداف و تقویت دانش، از ایشان نیز بهره گیرد.

ب) اهداف و فواید

در تدوین نیازسنجی‌ها آثار فراوانی مذکور است. در ادامه برخی از مهم‌ترین اهداف بیان می‌شود:

۱. مدیریت آینده دانش

دانش‌های گوناگون همانند موجودات زنده در حال رشد و تکامل هستند. شاید اگر آنها را به گیاه تشبيه کنیم، به واقعیت نزدیک‌تر باشد؛ رشد و حرکتی آرام که منجر به رویش شاخه‌ها و برگ‌ها می‌شود. نیازسنجی می‌تواند رشد نابهنجار قسمتی از این درخت را کنترل و تناسب بخش‌های آن را مدیریت کند. گاه سنگین‌شدن قسمتی از یک گیاه، تنه اصلی آن را به سویی خم می‌کند و منجر

به شکستن آن خواهد شد. سازمان موضوعات ارائه شده در نیازسنجی‌ها باید بر این هدف تمرکز داشته باشد که بخش‌های کمتر کارشده، متناسب با نیاز، مورد توجه قرار گیرند و نقشه راه آینده آن دانش را ترسیم کند تا بتوان وضعیت موجود را به وضعیت مطلوب تبدیل نمود.

۲. رساندن دانش به مرزهای خود

دانشی می‌تواند نوآوری و پویایی داشته باشد و نیازهای روز را پاسخ دهد که در مرزهای خود قرار گیرد. در چنین شرایطی هر پدیده نویی را با بهره‌گیری از یافته‌های پیشین می‌توان تحلیل کرد و پرسش‌ها را پاسخ داد. سوگمندانه در بسیاری از علوم انسانی و اسلامی، عقب‌افتادگی دانش و یا پردازش‌های آن از پدیده‌های نوین دیده می‌شود. مقایسه این علوم با رشته‌های فنی می‌تواند دوری از مرز دانش را بهتر نشان دهد. برای نمونه زمانی که دانش حدیث در مباحث اعتبارسنجی منابع خود هنوز موضوعات کار نشده و گره‌های باز نشده دارد، نخواهد توانست بر اساس محتوای کتاب‌های حدیثی، پاسخی مستند و قوی به نیاز امروز مخاطبان بدهد؛ بنابراین نیازسنجی می‌تواند موضوعات مورد نیاز و اولویت‌دار را در اختیار پژوهشگران قرار دهد تا دانش را به مرز خود برساند.

۳. جلوگیری از تکرار و موازی کاری

موازی کاری یا مشابه کاری در شناخت و تولید علم سبب اتفاق عمر، سرمایه و فرصت‌هاست. معمولاً دانش‌پژوهان و پژوهشگران، بهترین و باشاطرین سال‌های عمر علمی خود را برای تدوین پایان‌نامه و تحقیقات پژوهشی صرف می‌کنند. حال اگر این پژوهش‌ها تکرار کارهای گذشته باشد، چیزی جز خسران به دنبال ندارد. همچنین باید در نظر گرفت که یک نیروی پژوهشی توانمند در بازه سال‌هایی که به فعالیت علمی اختصاص می‌دهد، چند پژوهش عمیق را می‌تواند به سامان بررساند و چه مقدار از سرمایه مادی و معنوی اشخاص و مراکز خصوصی و دولتی در این مسیر هزینه می‌شود؟ روشن است که پژوهش‌های تکراری، هزینه‌های اسراف کارانه‌ای را بر جامعه و افراد تحمیل می‌کند.

۴. یاری پژوهشگران و دانش‌پژوهان

بسیاری از دانش‌پژوهان و پژوهشگران علوم اسلامی به‌ویژه کسانی که در آغاز مسیر پژوهش‌اند در مسأله‌یابی و تصویرسازی از موضوعات دچار مشکل می‌شوند. در اختیار بودن گنجینه‌ای از موضوعات تازه و دارای اولویت، راهنمای خوبی برای این قبیل از افراد خواهد بود.

۵. کمک به کمیته‌های بررسی موضوع

در مراکز علمی دانشگاهی و حوزوی و نیز مراکز علمی مستقل، بررسی موضوعات پایان‌نامه‌ها و یا پژوهش‌های پژوهشی در کمیته‌ها و کمیسیون‌هایی متشکل از چند استاد و کارشناس انجام می‌شود. گاه فرایند تصویب موضوعات به علت عدم اطمینان از نوآوری طرح پیشنهادی، طولانی و با خطا همراه است. نگاهی به موضوعات مصوب تکراری و کاملاً مشابه در مراکز علمی مختلف مؤید این ادعاست که گاهی کمیته‌های یادشده نتوانسته‌اند دانش‌پژوهان خویش را به سمتی درست هدایت کنند. مثلاً در کمیته‌های حوزوی به دلیل عدم حضور دانش‌پژوه یا پژوهشگر در جلسه تصویب موضوع، احراز نوآوری و بررسی پیشینه و ... به اعضای کمیته واگذار شده است. درحالی که اگر تشخیص اعضاً این گروه درست نباشد، هیچ امکان دفاعی برای پژوهشگر وجود ندارد. با این اوصاف اگر موضوعات ارائه شده در مطالعات ممیزی و نیازسنجی، ملاک عمل کمیته‌ها قرار گیرد، احراز پیشینه و بررسی نوآوری پژوهش‌های پیشنهادی ساده‌تر و نتیجه آن قابل دفاع خواهد بود.

کمک به راهنمایان و مشاوران پژوهشی؛ بسیاری از اساتید حوزوی و دانشگاهی برای مشاوره و راهنمایی در تحقیقات علمی مورد مراجعه دانش‌پژوهان هستند. بسیاری از اساتید این حجم از موضوعات جدید را در اختیار ندارند و گاه با توان دانش‌پژوه همخوانی ندارد؛ لذا ارجاع مراجعت به نیازسنجی‌ها و انتخاب یک موضوع توسط دانش‌پژوه می‌تواند فضای زمان بیشتری برای ارتقای کیفی آن موضوع ایجاد نماید. استادان نیز می‌توانند پیشینه موضوع و ترتیب آن را در نیازسنجی مشاهده کنند که کار مشاوره را پخته‌تر خواهد نمود. برای مثال اگر موضوعی انتخاب شده که مترتب بر موضوع دیگر است یا اولویت آن بیشتر است، مشاور می‌تواند دانش‌پژوه را به سمت آن موضوع هدایت کند تا ثمرات کار بیشتر شود.

۶. شناخت نیازها و اولویت‌های جوامع علمی و اجتماعی

دسته‌بندی تحقیقات به «بنیادین» و «توسعه‌ای» و «کاربردی» در فضای پژوهشی، امری پذیرفته شده است. بسیاری از نیازهای پژوهشی در مراکز علمی و دانش‌های مختلف بهویژه علوم انسانی و اسلامی همچنان در حوزه تحقیقات بنیادین قرار می‌گیرند. طبیعی است که تا مسائل بنیادین که حکم پشتیبان را دارند، حل نشود، انجام تحقیقات توسعه‌ای و کاربردی ممکن نخواهد بود و یا گرفتار اختلاف مبانی خواهد شد؛ بنابراین نیازسنجی موضوعات بنیادین و یا توسعه‌ای و کاربردی می‌تواند راهنمایی برای جوامع علمی باشد. از سوی دیگر بسیاری از نیازهای مردم جنبه کاربردی دارد که سوگمندانه هنوز در حوزه علوم اسلامی، توجه جدی به آن نشده و راه برای

نظریه‌پردازی یک‌طرفه غیر مسلمانان کاملاً باز مانده است. ازین‌رو ضروری است که نیازهای واقعی و اولویت‌دار جوامع در دسته‌های «توسعه‌ای» و «کاربردی» مورد توجه بیشتری قرار گیرد. همچنین شایسته است که مراکز علمی، دانش‌پژوهان خود را به سمت اجرای پروژه‌های «توسعه‌ای» و «کاربردی» ترغیب کنند.

ج) مشکلات اساسی

پروژه‌های نیازسنجی مشتمل بر دو هدف هستند. یکی هدف درونی که موفقیت طرح در اجرای درست آن است و دیگری موفقیت بیرونی در به روزرسانی و اجرا. آنچه پس از انجام پروژه‌های نسبتاً سنگین نیازسنجی مشاهده می‌شود، این است که بیشتر آنها با وجود دستیابی به هدف درون‌پژوهی، به اهداف بیرونی خود دست نمی‌یابند. ماهیت نیازسنجی به‌گونه‌ای است که باید پس از مدتی به روزرسانی شود، موضوعات کارشده حذف و نیازهای جدید به آن افزوده گردد. عموماً نهادها زیر این کار نمی‌رود و بیشتر نیازسنجی‌ها در همان ویرایش نخست باقی می‌مانند. همچنین هیچ ضمانت اجرایی برای عمل به یافته‌های نیازسنجی وجود ندارد. برخی از عواملی که موجب بروز آمدن این شرایط شده، عبارت است از:

۱. معرفی نشدن متولی

اگر متولی پروژه‌های نیازسنجی را در حوزه، معاونت پژوهش بدانیم، هنوز این متولی، خود و این پروژه را به حوزه‌یان معرفی نکرده است. به‌ندرت می‌توان طلبه‌ای را یافت که برای گرفتن موضوع پایان‌نامه از کتاب‌های نیازسنجی کمک بگیرد. سوگمندانه این قصور در معرفی، موجب شده تا بسیاری از استادان و دست‌اندرکاران اجرایی کمیته‌های بررسی موضوعات نیز از پروژه‌های نیازسنجی آگاهی لازم را نداشته باشند. هنوز روشن نیست که اگر کسی به نیازسنجی‌های پیشینی انتقاد و یا پیشنهادی داشته باشد به کجا می‌تواند مراجعه کند. این در حالی است که نتیجه نیازسنجی‌ها به صورت سخاوت‌مندانه در اختیار عموم قرار گرفته است. در واقع اتمام پروژه نیازسنجی، آغاز فرایندی جدید است که سوگمندانه رها می‌شود و نتیجه آن عقیم‌ماندن اصل نیازسنجی است!

۲. نقص در روند اخذ موضوعات

یکی از مهم‌ترین اهداف نیازسنجی جلوگیری از کار تکراری است. ارائه موضوعات به پژوهشگران، تنها بخشی ابتدایی از کار، محسوب می‌شود. تا زمانی که روشن نگردد یک موضوع،

توسّط فرد دیگری، کار شده و یا در کار حال است، نیازسنجدی به هدف بیرونی خود دست نخواهد یافت. سرگردانی دانشپژوهان در انتخاب موضوعات، توزیع نامناسب تحقیقات در بخش‌های مختلف یک دانش و تصویب موضوعات تکراری و ضعیف برای برخی از پایان‌نامه‌ها، تنها برخی از پیامدهای وضعیت موجود است. از این‌رو شایسته است که پس از نیازسنجدی، مراحل دیگری طراحی شود تا موضوعات مأخوذه دانشپژوهان و پژوهشگران، در مسیر نیازهای واقعی قرار گیرد نه حدسیات و اطلاعات محدود شخصی؛ بنابراین ثبت موضوعات اخذشده ضرورتی برای بهره‌گیری بهتر از پژوهه‌های نیازسنجدی است.

۳. نداشتن امتیاز ویژه در انتخاب موضوع از نیازسنجدی

کارشناسانی که موضوعات نیازسنجدی را تهیه کرده‌اند، با بهره‌گیری از روش‌های مختلف و به‌دست‌آوردن اطلاعات نسبتاً جامع، پیشرفت داشن و تکمیل‌شدن قطعات جورچین آن را مورد توجه قرار داده‌اند. از این‌رو می‌توان تکمیل دانش و رشد آن را متوقف بر پایندی به نتایج این پژوهه‌ها دانست. ارائه برخی امتیازات از سوی متولیان پژوهه‌های نیازسنجدی می‌تواند رغبتی در دانشپژوهان برای مراجعه به این دستاوردها ایجاد کند. تسهیل در تصویب موضوع، اولویت‌دادن به موضوعات برگرفته از نیازسنجدی و معروفی پژوهه برگرفته از موضوعات نیازسنجدی به سازمان‌ها جهت حمایت، برخی از امتیازهایی است که می‌توان در نظر گرفت.

۴. ارتباطنداشتن کمیته‌های بررسی موضوع با متولیان نیازسنجدی

برای تصویب موضوعات در مراکز آموزش عالی و مؤسسات تحقیقاتی، کمیته‌هایی از خبرگان هر دانش تشکیل می‌شود. موضوعات و طرح‌های پژوهشی، به این کمیته‌ها پیشنهاد شده و توسّط اعضای آن بررسی می‌شود. تکراری بودن برخی موضوعات تصویب شده، ردشدن برخی از موضوعات به گمان بی‌نیازی از آن و تحقیقات جزیره‌ای و غیر منسجم، نتیجه آزموده این ساختار است. روشن است که نیازسنجدی به عنوان نقشه راهی مطمئن می‌تواند کمیته‌ها را در رسیدن به اهداف و رفع نقایص یاری کند. سوگمندانه این کمیته‌ها از حیث حقوقی، ارتباطی با متولیان نیازسنجدی ندارند. ایجاد ارتباط سازمانی میان این دو مجموعه می‌تواند برخی از گره‌ها را بگشايد.

۵. تکنهاهای بودن گروه‌های نیازسنجدی

رشته‌های علوم اسلامی و انسانی، متولیان مختلفی مانند حوزه علمیه، دانشگاه‌ها و مؤسسات علمی مستقل دارد. فارغ از اینکه این وضعیت به ویژه در علوم اسلامی، درست هست یا نه، تعدد

این مراکز، موجب شده تا اطلاع چندانی از کار یکدیگر نداشته باشند. مثلاً نیازسنجدی‌هایی که در حوزه انجام می‌شود، در دانشگاه مورد توجه قرار نمی‌گیرد. عکس آن نیز صادق است. نتیجه اینکه باز هم شاهد پژوهش‌های تکراری هستیم. در کتابخانه مؤسسه علمی فرهنگی دارالحدیث قم، بخش قابل توجهی از پایان‌نامه‌های مرتبط با حوزه قرآن و حدیث از مراکز مختلف علمی، گردآوری شده و می‌تواند شاهد خوبی برای اشکالات این عرصه باشد. بنابراین شایسته است که گروه‌های نیازسنجدی، ترکیبی از حوزویان، دانشگاهیان و مؤسسات فعال در هر دانش باشد و خروجی آن به عنوان سند مرجع، مورد توجه همگان قرار گیرد و یا دست کم، ساختارها به گونه‌ای طراحی شود که مجموعه‌ها از کارهای یکدیگر مطلع شوند.

۶. بی‌توجهی به ترتیب موضوعی

برخی از موضوعات، بر موضوعات دیگر متربّاند و لازم است پیش از آن، تحقیق دیگری انجام شود؛ مثلاً موضوعات تحلیلی متربّ بر تحقیقات گونه‌شناسی است و پژوهش‌های گونه‌شناسی هم متربّ بر تحقیقات گزاره‌شناسی. همچنین تحقیقات کاربردی متربّ بر پژوهش‌های توسعه‌ای و آن هم متربّ بر تحقیقات بنیادین است. حال اگر کسی از کتاب نیازسنجدی، موضوعی را برگزیند که هنوز تحقیقات پیشینی آن انجام نشده، از سویی کاری معیوب ارائه خواهد کرد و از سوی دیگر، چند موضوع پیشینی را - به قول معروف - می‌سوزاند. ازین‌رو لازم است در گزینش موضوع از نیازسنجدی به گونه‌ای رفتار شود که با انتخاب برخی موضوعات، موضوعات دیگر، غیر منطقی جلوه نکند و همچنان رغبت و توجیه علمی برای انجام دقیق آنها باقی باشد. زمانی که پژوهش‌ها بر اساس یک نقشه راه انجام نشوند، ترتیب و استانداردهای دیگر پژوهشی قربانی خواهد شد. ازین‌رو شایسته است که گروه‌های نیازسنجدی، افزون بر شناخت و اولویت‌گذاری و تعیین قالب موضوعات، نقشه آن را هم تعیین کند و یا این مأموریت، به گروه دیگری از صاحب‌نظران همسو با گروه نیازسنجدی سپرده شود.

حل این اشکالات و نقایص به دست مدیران مراکز بالادستی مانند حوزه و وزارت علوم است و با وضعیت موجود، اتلاف وقت و بودجه در پرورش‌های، کاملاً طبیعی است.

نشریه دانش‌ها و آموزه‌های قرآن و حدیث آمادگی خود را برای مشاوره، زمینه‌سازی جهت ارتقا و اطلاع‌رسانی درباره یافته‌های حاصل از بررسی نیازسنجدی‌های مرتبط اعلام می‌کند. همچنین انتشار تحقیقات، شناختنامه‌ها، گزارش‌ها و نقدهای علمی درباره نیازسنجدی‌های حوزه قرآن و حدیث و عرصه‌های مرتبط با آن را در قالب‌های مختلف اعم از مقاله و یادداشت و ... را جزو وظایف ذاتی خود می‌داند. امید است تلاش در این عرصه به رشد هرچه بیشتر دانش قرآن و حدیث بینجامد؛ ان شاء الله.